

REIGADA. CASTRO DE REI (LUGO) | CHAÍN. POL (LUGO) | XERLEA. COSPEITO (LUGO)

En Vaca.tv

José Carlos Vega e Martín Fernández son socios das tres ganderías

Máxima produción, o segredo do grupo Reigada

José Carlos Vega leva máis de 30 anos á fronte de empresas gandeiras e a súa xestión baséase en recoñecer a gandería como un negocio desde o primeiro día e en defender unha única estratexia: producir ao máis alto nivel. Con esas premisas herdou a granxa dos seus pais e comprou nos últimos catro anos dúas explotacións máis. Mantén, xunto ao seu socio Martín Fernández, case 1.400 animais, cunhas 400 ha e un equipo de 19 traballadores.

Nomes das explotacións:
Reigada, Chaín e Xerlea

Localizacións: Castro de Rei,
Pol e Cospeito (Lugo)

Propietarios: José Carlos Vega
e Martín Fernández

N.º total de animais: 1.360

Vacas en muidura: 720

Media de produción: 41 l/vaca/día

Porcentaxe de graxa: 3,70 %

Porcentaxe de proteína: 3,40 %

RCS: 150.000 cél./ml

Cualificación morfolóxica media: 78,8 puntos

Media ICO: 2.722

Superficie agrícola: 390 ha

Venda do leite: Leite Río de Galicia

“**I**ncorporeime á explotación de meus pais en 1990 e sempre tiveron a mesma filosofía: crer nunha explotación grande e ver esta actividade como un negocio”, son as palabras que pronuncia José Carlos Vega ao pedirle que bote a vista atrás e rememore os seus inicios.

Lembra como, cando tiña catro anos, na súa explotación, en Reigada, a orixinaria, a herdada de seus pais, había tan só catro vacas e como comezaron a comprar animais. Cando decidiu apostar por esta profesión, muxían unhas 40 cabezas e

a partir dese momento despegou o crecemento. No ano 2010 chegaron ás 200 vacas en muidura e incorporouse á sociedade o seu sobriño, Martín Fernández.

Fieis sempre á súa estratexia, en 2018 xórdelles a oportunidade de comprar Chaín, por xubilación dos socios e, un ano máis tarde, adquiren a segunda das explotacións, Xerlea.

Así, a día de hoxe, xestionan tres ganderías de leite localizadas en tres concellos limítrofes da provincia de Lugo: Reigada, en Castro de Rei; Chaín, en Pol, e Xerlea, en Cospeito.

Vistas das tres instalacións, de arriba a abaixo, Reigada, Chaín e Xerlea

► SUMAN UN TOTAL DE 1.360 ANIMAIS, DOS QUE 720 SON VACAS EN PRODUCCIÓN

Con todas elas suman un total de 1.360 animais, dos que 720 son vacas en produción. En Reigada están logrando unha media de produción de 41 litros por vaca e día, en Chaín andan polos 39 litros de media por animal e día e en Xerlea alcanzan xa os 42 litros.

As cifras de graxa e proteína son moi similares nas tres, segundo indica José Carlos Vega: “Estamos nun 3,70 % de graxa e nun 3,40 % de proteína, cun recuento de células somáticas de 150.000 máis ou menos”.

Co volume de traballo que implican as tres ganderías teñen sete traballadores por granxa: “Hai un encargado en cada unha –enumera–, tres persoas para o muxido, unha que cubre os descansos, outra para a maquinaria e unha veterinaria común ás tres que leva todos os temas técnicos”.

“A idea de fondo é intentar facer todo o máis parecido posible nas tres explotacións, pero as circunstancias de cada granxa obrígnanos a adaptar un pouco os nosos obxectivos a cada unha delas”, explica. ►►

Schäffer

Ibérica

SIEPLO®

Alta Calidad Alemana Asegurada!

FEEDING SYSTEMS OF THE FUTURE

NOVEDAD
CAZO
DISTRIBUTOR
FORRAJE

NOVEDAD
CAZO UNIFEED

Tel. (+34) 985 634 238
Schäffer Ibérica • info@schaefter-iberica.com
www.schaefter-iberica.com

TRES MUXIDOS, SI OU SI

En 2001, cando só rexentaban Reigada, comezaron a facer tres muxidos ao día. “Daquela era un pouco innovador e, unido a algúns cambios de manexo, logramos unha mellora moi notoria. A partir de entón tiven claro que unha das claves para conseguir os nosos obxectivos de produción era facer tres muxidos. É un dos nosos piares de funcionamento”, reconece Vega.

Anos máis tarde, vendo que a rutina dos tres muxidos os levaba a bos resultados, optaron por ir máis aló e comezaron a muxir en catro quenadas. “Empezamos en 2008 e debemos parar en 2012. O motivo desta decisión era alcanzar a máxima produción cos menos problemas de mamite posible e optimizar un pouco mellor a man de obra, pero non chegamos a lograr as metas que nos propuxeramos e decidimos abandonar. O aumento en litros que conseguíamos –revela– non xustificaba os gastos que iso supoñía”.

Tras estudar coas súas propias experiencias os resultados obtidos, na actualidade, tanto en Reigada como en Chaín e en Xerlea, realizan tres muxidos ao día.

En Reigada traballan cunha sala paralela 8x2; en Xerlea, con outra paralela 12x2, e en Chaín, cunha espiña de peixe 10x2.

En todas elas, encárgase unha persoa soa da rutina de muxido. Segundo afirma Vega “recolle as vacas, moxe, limpa a sala... todo o proceso, unha persoa, e así se fai en todas as granxas”.

Moxe en cada quenda unha persoa que se encarga de facer toda a rutina

► “UNHA DAS CLAVES PARA CONSEGUIR OS NOSOS OBXECTIVOS DE PRODUCCIÓN É FACER TRES MUXIDOS”

Danlle moita importancia ao manexo dos bebedoiros e queren aproximarse aos 20 cm liñais dispoñibles por animal

AS TRES INSTALACIÓNS: SIMILITUDES E DIFERENZAS

En Reigada diferencian tres instalacións: a granxa inicial, na que contan con cubículos de area para as vacas produtoras e con cama quente para secas e xovencas, e outras dúas en

alugamento, nas que manteñen parte das secas e da recría.

Os animais de Chaín están todos na mesma granxa, as naves de produción teñen cubículos con cama de carbonato e palla e as vacas secas e a recría descansan en cama quente. ►►

PROCROSS

MONTBELIARDE / HOLSTEIN / VIKINGRED
VIKINGRED / HOLSTEIN / MONTBELIARDE

SISTEMA DE CRUZAMIENTO DE 3 RAZAS

RENTABILIDAD
VITALICIA

+33%

PRODUCCIÓN
GRASA +
PROTEÍNA

COSTES
TRATAMIENTOS
DE SALUD

-26%

DÍAS
LONGEVIDAD

+147

REDUCCIÓN DE LA
MORTINATALIDAD

* Estudio de 10 años dirigido por la Universidad de Minnesota.
Resultados confirmados por el Journal of Dairy Science.

Global Genetics Galicia
Teléfono: 619 760 916
galicia@globalgenetics.es

procross.info

Global Genetics
P.N. Európolis C/Londres 29A
28232 Las Rozas, Madrid
global@globalgenetics.es

Por último, en Xerlea, as naves de produción teñen cubículos só con area ou con colchoneta e area, dependendo da zona; as secas, cama quente, e a recría está nunha nave alugada, tamén con cama quente.

Entre as diferentes camas que utilizan, por mor das circunstancias de cada granxa, Vega cre que “a cama ideal é a de area, pero en Chaín non podemos usala polo sistema que temos de evacuación do xurro, entón optamos pola alternativa que mellor nos está funcionando, que é o carbonato con palla”.

Para o seu manexo, engaden area nas camas cada quince días e carbonato con palla, cada semana, ademais de facer acondicionamento delas todos os días.

Os comedeiros son todos con trabadiza, aínda que a súa superficie varía entre aceiro inoxidable, plaqueta, formigón e resina. “A resina estame gustando moito, pero levo só dous meses con ela; o inoxidable tamén funciona ben, pero vaise de prezo, e a plaqueta tamén ben, aínda que á hora de levar un golpe... non é tan manexable para este tipo de instalacións”, valora.

En canto aos bebedoiros, “é un tema ao que lle damos moita importancia –asegura Vega–. O obxectivo é aproximarse aos 20 cm liñais dispoñibles por animal. Nos lotes de produción de Chaín e nas naves novas de Xerlea xa o temos conseguido; no resto, estamos en proceso”. Revísanos todos os días e límpanos a fondo unha vez por semana.

► “A IDEA DE FONDO É INTENTAR FACER TODO O MÁIS PARECIDO POSIBLE NAS TRES EXPLOTACIÓNS, PERO AS CIRCUNSTANCIAS DE CADA GRANXA OBRÍGANNOS A ADAPTAR UN POUCO OS NOSOS OBXECTIVOS A CADA UNHA DELAS”

En Chaín os animais descansan en carbonato e palla, para adaptarse ao sistema de evacuación do xurro

Consideran que a cama ideal é a de area, como en Reigada e Xerlea

Outro asunto que están valorando é a ventilación: “Salvo en Reigada, que son unhas naves moi frescas, estamos considerando poñer ventiladores –di– tanto en Chaín como en Xerlea, porque nalgúns puntos estamos indo xustos”.

Para a limpeza de todas as instalacións contan con arrobadeiras e teñen 13 fosas para o xurro cunha capacidade total de 7.850 m³. “En Chaín contamos con dúas de 1.950 m³, unha de 380 m³, outra de 150 m³ e outra máis de 96 m³. En Xerlea, hai dúas

de 900 m³, unha de 300 m³ e outra de 150 m³ e, en Reigada, temos catro de 1.200 m³, 480 m³, 150 m³ e 140 m³”. O crecemento constante en número de animais implica ter almacenamento e terras suficientes para a súa aplicación, é por iso polo que teñen en marcha dous proxectos para construír dúas fosas novas, unha de 3.000 m³ en Xerlea e outra de 2.000 m³ en Reigada. “En Chaín –engade– temos suficiente. Coas obras que imos facer quedaríamos cubertos”. ►

BouMatic

BouMatic RealTime Activity

ACTIVIDAD, INGESTION Y RUMIA

Una vista instantánea de la salud de tus vacas en tiempo real y desde cualquier lugar

Grupanor - Cercampo S.A.

Azufre 4
Torrejón de Ardoz
Madrid 28850

91 656 17 48 Mov.: 609 277 617
pedrojdiaz@grupacer.com

FRIOR S.L.

Pol. Industrial Pedrapartida
parcela 17

Coirós, A Coruña 15316
981 774 500 Mov.: 616 029 988
www.frior.es

UN MESMO SISTEMA PARA OS LOTES

Todas as vacas en produción do grupo Reigada se organizan nas granxas en varios lotes por estado reprodutivo. En Xerlea hai tres lotes de 115 vacas cada un e en Reigada e Chaín son catro os grupos de produtoras, dunhas 50 ou 60.

As crías en canto nacen son instaladas en boxes individuais e, a partir dunha semana de vida, dependendo da granxa onde estean, serán alimentadas por amamantadora –en Reigada e en Chaín– ou farán a lactancia en biberóns, no caso de Xerlea, onde non hai nodriza. A recría vai pasando por diferentes lotes principalmente en función da idade e tamén do seu desenvolvemento corporal.

No caso das secas, das próximas ao parto e das xovencas xestantes, José Carlos Vega explica así as diferenzas entre os tres establos: “En Reigada as xovencas xestantes permanecen na nave que está máis lonxe ata dous meses antes de parir, que se traen para o único lote de secas que temos, aí é onde paren todas as vacas. En Chaín, contamos con tres lotes diferentes, preparto de vacas, preparto de xovencas e secas e, en Xerlea, temos dous lotes: secas e preparto”.

Agora mesmo están facendo toda a recría nas propias granxas, pero non sempre foi así. En Reigada as decisións tómanse segundo o ba-

Todos os animais acabados de nacer pasan os primeiros días de vida en boxes individuais

► “AGORA PRODUCIMOS MOITA FORRAXE E ISO PERMÍTENOS FACER UNHA RECRÍA RELATIVAMENTE BARATA”

lance de negocio e as circunstancias que se van tendo en cada momento e antes de adquirir as dúas granxas en Cospeito e Pol, ao redor do ano 2004, determinaron enviar a recría ao Rancho Las Nieves.

“Considereirei nese momento –afirma Vega– que era unha boa opción e estivemos así sobre 10 anos, pero durante unha das crises de prezos, creo que por 2012 ou 2014, deci-

dín volver traer as xovencas para a granxa. Son diferentes fases polas que pasou a explotación e en función diso fomos tomando unhas decisións ou outras. Non é que unha opción sexa mellor, é que hai que adaptarse ás diferentes situacións coas que te vas atopando. Nós agora producimos moita forraxe e iso permítenos facer unha recría relativamente barata”. ►►

Teñen amamantadoras en Chaín e Reigada e, en Xerlea, a lactancia realízana en biberóns

Gestión de purines

Desde Etxe Holz, analizamos tu situación para darte la mejor solución para la gestión de estiércoles.

Contamos con más de **50 años** de experiencia tanto en los sistemas de tratamiento de los purines (**separadores, agitadores, bombas, biocélulas...**) como en los sistemas de aplicación (**cisternas, umbilical, tubos colgantes, enterradores...**).

¡Analizamos tu caso y buscamos la solución que mejor se adapte a tu explotación!

¡No dudes en ponerte en contacto con nosotros!

etxeholz@etxeholz.net

www.etxeholz.net

+34 683 61 24 06

Ver vídeo
Vaca TV

MARÍA LUZ GRAÑA

Veterinaria do grupo Reigada

►“PROCURAMOS TRABALLAR SEMPRE EN CLAVE PREVENTIVA”

“Empecei a traballar en Chaín, Xerlea e Reigada en marzo de 2020. Encárgome do manexo interno, de como se estipulan os lotes, de como se secan. Xestión para que os traballadores teñan que pensar o menos posible e ante calquera dúbida sempre consultan comigo.

Un día céntrome en revisar vacas paridas; outro día, na recría; outro toca inseminar e, ao seguinte, xestión administrativa.

Traballamos man a man con servizos externos de reprodución, nutrición e calidade do leite e sempre baixo a liña da prevención.

Desenvolvo os plans vacinais de BVD, IBR, *clostridium*, respiratorio e mamite. Calquera brote que xurda supón unha sobrecarga de traballo moi grande, por iso procuramos traballar sempre en clave preventiva.

Para a redución de antibióticos, estudamos a situación da granxa co servizo de calidade de leite e imos comezar co secado selectivo en breve, a finais de decembro ou xaneiro.

Todas as vacas con algún tipo de problema están na enfermería e non entran ao muxido co resto, pois queremos reducir ao mínimo posibles equivocacións que provoquen a perda dun tanque de leite.

Ademais, estou moi centrada no tema da recría. Valoro o encalostrado de todas as xatas segundo nacen, desenvolvo os protocolos de vacinación e agora, cada 15 días, mírolles a temperatura e o peso, ecografía para levar un control de toda a recría na amamentadora e estou moi pendente tamén dos consumos e da velocidade de succión para non ter brotes e reducir ao mínimo os problemas e atallar as posibles lesións canto antes. Deben estar o mellor posible, para que se desenvolvan canto antes.

Debemos seguir nesta liña, manter as granxas o máis estables posible para reducir os problemas ao mínimo. Así é como mellor se traballa. Ao final, somos un equipo e, se eu traballo ben con eles, eles traballan ben comigo”.

Á hora de preparar a ración varían as proporcións en función das analíticas dos silos e da dispoñibilidade

►“AS VACAS DE PRODUCCIÓN COMEN UNHA RACIÓN ÚNICA CON TRES INGREDIENTES: SILO DE MILLO, SILO DE HERBA E PENSO”

VETERINARIA DENTRO DO EQUIPO

Como en tantos outros aspectos da gandería, como o número de muxidos, a recría externa ou a produción a grande escala, José Carlos Vega xunto ao seu socio, Martín Fernández, tomaron outra decisión vanguardista hai apenas dous anos. “Coa compra de Chaín, decidimos que podería ser acertada a contratación dun veterinario para as tres explotacións. Aínda que é un custo importante para nós, creo que foi unha decisión correcta”.

María Luz Graña, a veterinaria do grupo de granxas, leva o control dos temas técnicos, dos temas legais, das receitas, un control xeral de todo o rabaño, aínda que con asesores externos en nutrición, calidade do leite ou reprodución. Cumpre cunha figura da que se ten debatido moito e da que, de momento, a normativa vixente non ten ben aclarada a súa necesidade nin as súas funcións nas ganderías de leite.

ALIMENTACIÓN UNIFICADA

O sistema de alimentación desde que se destetan os animais ata a súa idade adulta é moi parello nas tres localizacións.

As vacas de produción comen unha ración única con tres ingredientes: silo de millo, silo de herba e penso. “Variamos as proporcións de cada parte en función das analíticas e da dispoñibilidade”, afirma Vega.

Tanto as secas como os animais en parto aliméntanse doutra ración tamén única: silo de herba, palla picada en diferente cantidade segundo como sexa o silo de herba e un pouco de penso.

Por último, toda a recría a partir dos cinco meses, organizada en diferentes grupos por idade, se alimenta da mesma ración que as secas, salvo as xovencas preñadas de Reigada, mantidas na nave máis distanciada, que comen silo de herba a discreción e un punteo pequeno de concentrado. ►►

Tecnología inteligente hace terneros fuertes

El nuevo CalfExpert nos lleva al siguiente nivel: Alimentación individual, mejor higiene y control óptimo de datos. La comodidad para nuestro equipo y nuestras terneras son inmejorables!

**Software
CalfExpert**

**Adaptación
Individual**

**Siempre ten
una tetina limpia**

**Display de la
estación higiénica**

**Limpieza de man-
guera hasta la tetina**

**Destete
individual**

**Alimentación inteligente
de leche entera**

**Aumento de peso
diario > 1,000g**

QuadroFlex

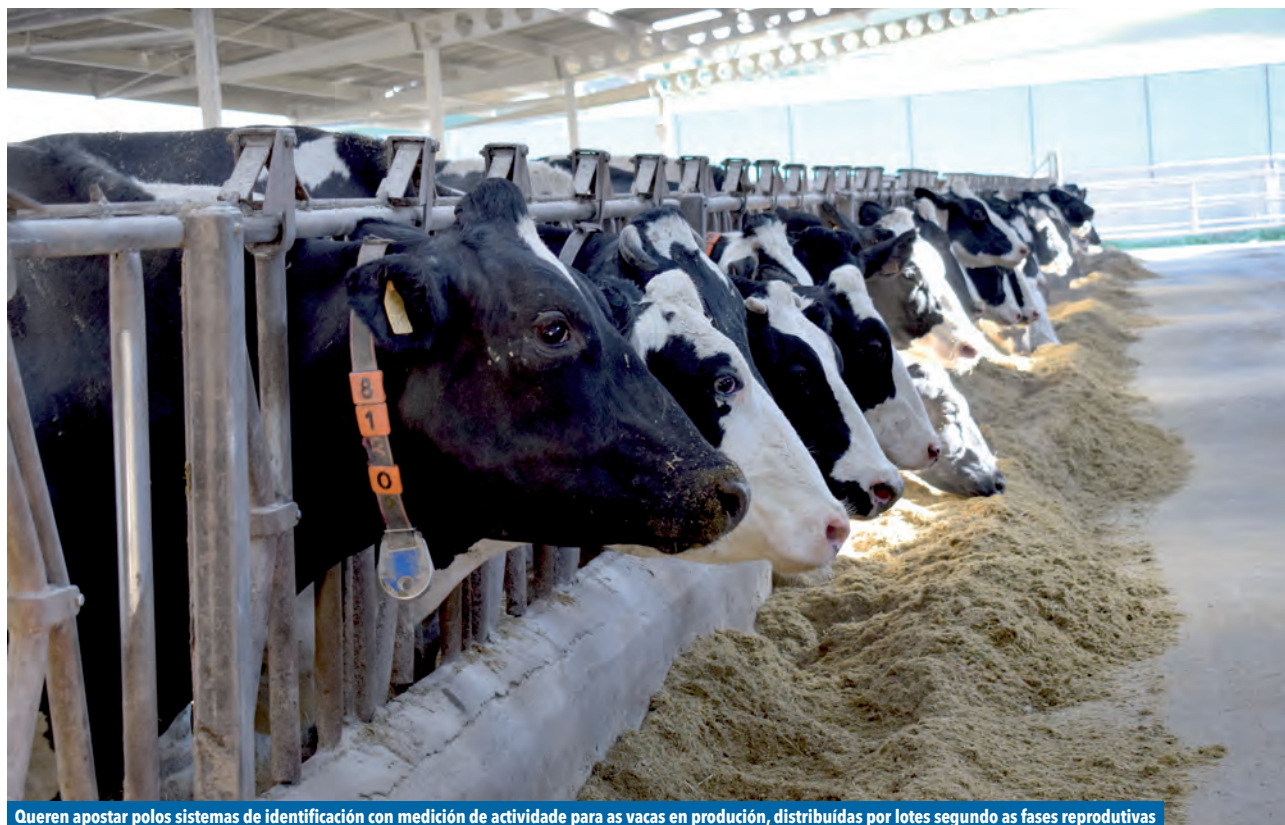
SmartKeys

Delegado
Miguel Sá: 00351919028774
www.holm-laue.com

**El NUEVO estándar para
amamantadoras para terneros!**

Holm & Laue

Cosmolabor: +351 964 139 487 • Luciano Fernández: 0034 626 983 049 • Prior 981774500
• Albaitaritz: 0034 948 50 03 43 • Trivic: 0034 938 86 62 99

Queren apostar polos sistemas de identificación con medición de actividade para as vacas en produción, distribuídas por lotes segundo as fases reprodutivas

Os animais lactantes do grupo Reigada van pasando por diferentes fases: “Ao nacer dámoslles unha ou dúas tomas de calostro e, a partir de aí, leite en po en biberóns, en Xerlea, ou a través das amamantadoras, en Reigada e Chaín. Unha vez destetadas, aos 80 días máis ou menos, comen penso e palla ata os cinco meses, que se inician coas racións de secas. Teñen auga sempre a disposición desde o primeiro día”.

APROVEITAMENTO DAS TERRAS

Traballan unhas 390 ha de terreo, case todas alugadas, para dous cultivos: herba e millo.

“En Reigada temos unhas 120 ha, das que se rotan con millo unhas 90 ha; en Chaín, das 110 ha de traballo van a millo case todas, unhas 100 ha, e en Xerlea, temos en torno ás 160 ha, das que se sementan de millo a metade”, reconta Vega.

Todas as granxas son autosuficientes coas súas terras, pero “de cara ao día a día –recoñece o gandeiro– é o aspecto no que máis traballamos como un todo. Por exemplo, cando ensilamos pode ser que fagamos o silo onde haxa máis sitio”.

► “TODAS AS GRANXAS SON AUTOSUFICIENTES COAS SÚAS TERRAS [...] E ESTAMOS VENDENDO UNHAS 100 OU 120 HA DE MILLO EN CADA CAMPAÑA”

A produción media de millo aproxímase ás 40 toneladas/ha e adoitan comezar a sementar as primeiras parcelas ao redor do 10 de maio e rematan coas últimas sobre o 15 de xuño. Segundo isto, o ciclo máis longo que botan é 300 e de aí cara abaixo.

Para os cultivos de herba utilizan, sobre todo, raigrás italiano, inglés e algún híbrido. Só usan mesturas con leguminosas nalgúns parcelas polo tipo de solo e para buscar un pouco máis de produción e calidade. “Nas terras nas que se fai rotación con millo realízase un corte de herba e no resto fanse dous ou mesmo tres nalgún momento puntual. Alcanzamos un rendemento medio de 15 toneladas/ha”, apunta.

Nas tres explotacións contan con todo tipo de maquinaria para o traballo diario e o laboreo das terras, só contratan o picado da herba e do millo e axudas extraordinarias en momentos de moito apuro.

Á parte da colleita propia, nestes últimos anos tamén venderon parte de millo: “Xa sementamos coa venda apalabrada, estamos vendendo unhas 100 ou 120 ha de millo en cada campaña”. ►

Agropréstamo

Modernizar tu explotación, un nuevo reto

En BBVA entendemos los nuevos retos a los que se enfrenta el campo y por eso te ofrecemos **financiación para tu equipamiento agrario** e impulsar la modernización de tu explotación.

Seas o no cliente sabemos la financiación que podemos ofrecerte.

Pregunta a nuestros gestores en cualquier oficina y para tu día a día utiliza la app BBVA.

*Financiación sujeta a previa aprobación de BBVA.

XENÉTICA CON BASE NO ICO

Na selección xenética, o parámetro clave para a compra das doses é o ICO e, en segundo lugar, o prezo.

Utilizan os sistemas de apareamentos facilitados por Africor Lugo e, en canto aos touros, decántanse por sementais novos, a maior parte xenómicos. “O 90 % son touros de Xenética Fontao e, se hai que facer unha compra a maiores do habitual, tamén miramos a fertilidade”, asegura o gandeiro.

Están utilizando seme sexado en xovencas e tamén algo en vacas de primeira lactación. É un asunto que teñen en estudo e que van ir adaptándose aos resultados que vaian obtendo.

Para os celos seguen protocolos de sincronización en todas as granxas, pero, segundo conta, “a idea é camiñar cara a sistemas de medición da actividade. En Chaín só temos colares de identificación e en Reigada non temos ningún dos sistemas, pero en Xerlea si temos colares de medición da actividade e funcionan moi ben”.

Na actualidade, a idade media para a primeira inseminación aproxímase aos trece meses, o intervalo entre partos é duns 395 días e teñen unha media de inseminacións por preñez de 2,2 tanto para vacas como para xovencas.

Nas últimas cualificacións morfolóxicas rexistraron as seguintes medias: 78,7 puntos, en Reigada; 79, en Chaín, e 78,7, en Xerlea.

A media ICO en Reigada é de 2.698; en Chaín, de 2.781, e en Xerlea, de 2.688. ►

► “DECÁNTANSE POR SEMENTAIS NOVOS, A MAIOR PARTE XENÓMICOS, E O 90 % SON TOUROS DE XENÉTICA FONTAO”

MÁIS DE DEZ ANOS LIGADO ÁS ASOCIACIÓNS FRISONAS

► “COMECEI POR SENTIDO DO DEBER, AS ASOCIACIÓNS NECESITAN QUE A XENTE SE IMPLIQUE”

É canto menos curioso que presidises as tres asociacións frisonas, Conafe, Fefriga e Africor Lugo, pero cunha orde contraria á que sería máis lóxica...

Empecei na directiva de Africor Lugo polo ano 2009, eu estaba de secretario e tiñamos que ir dúas persoas como representantes á xunta directiva de Fefriga; un deles fun eu. Á súa vez, Fefriga envía un compoñente da súa directiva á xunta directiva de Conafe e volvíu a ser eu o elixido. Así cheguei á presidencia de Conafe, onde estiven dous anos; logo, fun elixido presidente de Fefriga e, despois, de Africor Lugo.

Con diferentes cargos, estiven presente nas directivas destas asociacións desde 2009 ata 2020.

Que motivos te levaron a implicarte nestas asociacións?

Creo que foi nun momento da miña vida no que me atraía ese tema, tamén por un sentido do deber. Ao final, esas asociacións necesitan que a xente se implique. Non debería estar sempre o mesmo, debería haber unha rotación. Eu estiven uns anos e agora tamén considero que non teño moito máis que achegar nese lado. A maiores, hai outra xente que reúne mellores condicións.

Considero que sempre intentei estar na vangarda do sector e tamén xurdíu dunha actitude persoal. Á parte, a xente confiou en min e considerou que eu reunía as características para estar aí.

Estiveches moi dentro das tres. Cal é a túa opinión do seu labor?

A nivel técnico funcionan moi ben. Non se lles dá a importancia que realmente teñen. Realizan un traballo que non se ve, pero que nos axudou e axuda a que as explotacións, como sector, prosperen tecnicamente.

Creo que temos uns técnicos moi bos en calquera delas. Tendemos a ter complexos, quizais, con respecto a outras asociacións doutros países e creo que esa idea provén do descoñecemento. Non son mellores que aquí, cada un ten as súas características particulares.

Son asociacións nas que continuamente diminúe o número de membros, pero iso ten moito que ver, ou sexa todo, coa propia evolución do sector. Cada vez somos menos gandeiros, é unha tendencia imparabile.

Que obxectivos quedaron cumpridos durante o teu paso por estas organizacións?

En 2009, xusto cando eu entrei, había unha crise importante que ocasionou uns recortes de axudas por parte das administracións públicas a todas estas asociacións. De repente, deixáronse de recibir uns cartos e había que seguir adiante, houbo que asumir unha reestruturación e eu creo que, se puido ser mellor, fíxose ben.

Axustáronse os custos sen perder de avanzar e seguíronse facendo as cousas. O programa de xenética non estivo abandonado en ningún momento. Con máis ou menos intensidade, sempre funcionou.

Non nos podemos esquecer de Xenética Fontao, unha entidade que traballa da man coas Africores e con Fefriga e que proporciona unha xenética moi boa a uns prezos moi competitivos.

En Fefriga empezouse a traballar co Geslib, unha materia pendente.

Afrontouse todo cun descenso continuo do número de socios, pero tamén mantendo bastante o censo de animais. Por iso sempre valorei que se estaban facendo as cousas razoablemente ben, porque a maioría das granxas seguían asociadas cada vez con máis animais.

Por último, penso que en Galicia a interlocución coa Xunta, coa Consellería do Medio Rural, foi moi correcta sempre, intentando axudar na solución dos problemas.

Que queda por facer?

Os custos de produción das asociacións hai que tratar de contelos ao máximo sen deixar de darlles servizos aos socios.

As novas tecnoloxías que chegan ao sector son compatibles cun sistema de control leiteiro avanzado, mesmo sumando as dúas podemos conseguir moito máis avance, porque non é o mesmo ter os datos da túa granxa que podelos comparar no mesmo formato cos datos de moitas outras. Esa comparación estatística pode ser moi positiva, non só a nivel xenético, senón tamén en canto a manexo e aos problemas que nos preocupan nas explotacións: patas, reprodución, mamites... ou sexa, as enfermidades coas que pelexamos todos os días.

Eu véxoo moi simple: aproveitar o que temos e sacarlle máis partido.

O sector lácteo de hoxe en Galicia é, probablemente, un dos máis competitivos do mundo e todo iso se conseguiu polo traballo de moitos axentes que axudaron nesa tarefa: gandeiros, empresas privadas, asociacións, as propias administracións. Todos puxeron o seu gran de area para que hoxe teñamos isto. Debemos seguir na mesma liña.

Porque los resultados* nos avalan: Bovisan Diar es líder en España

Para vacas de leche y de carne

- Vacuna de amplio espectro, cubre las principales diarreas neonatales
- Solo una dosis en la primovacunación = 3 ml
- Adyuvante bi fase: respuesta inmunológica rápida y duradera**
- Amplio margen de vacunación: de 3 meses a 3 semanas antes del parto

BOVISAN DIAR -Emulsión para inyección Composición Una dosis (3 ml) contiene: Rotavirus Bovino, inactivado, cepa TM-91, serotipo G6P1 (inactivado) $\geq 6.0 \log_2$ (VNT)* Coronavirus Bovino, inactivado, cepa C-197 (inactivada) $\geq 5.0 \log_2$ (HIT)** Escherichia coli, inactivado, cepa EC/17 (inactivada) expresado como F5 (K99) Adhesina $\geq 44.8\%$ de inhibición (ELISA)*** **VNT - test de neutralización del virus (serología de conejo inducida por 2/3 de la dosis de la vacuna) **HIT - test de inhibición de hemaglutinación (serología de conejo inducida por 2/3 de la dosis de la vacuna) ***ELISA - Valoración inmunosorbente ligado a enzima (serología de conejo inducida por 2/3 de la dosis de la vacuna) Adyuvante: Montanida ISA 206 VG 1.6 ml Especies de destino: Bovino (vacas y novillas gestantes) Indicación de uso: inmunización activa, con el fin de conferir protección pasiva a sus terneros vía calostro/leche, para reducir la gravedad de la diarrea causada por rotavirus bovino, coronavirus bovino y el enteropatógeno E. coli F5 (K99) y reducir la eliminación del virus por los terneros infectados con rotavirus y coronavirus bovino. La inmunidad pasiva se inicia con el calostro y depende de si recibe suficiente calostro después del nacimiento. Vacunar solo animales sanos. Precauciones Para el usuario: Este producto contiene aceite mineral. La inyección/autoinyección accidental puede provocar un dolor e hinchazón severo, que en raros casos podría resultar con la pérdida del dedo afectado si no se da atención médica inmediata. Si el dolor persiste más de 12 horas después del examen médico, acudir de nuevo al médico. Reacciones adversas Frecuentemente hinchazón leve de 5-7 cm de diámetro en el sitio de la inyección y a veces acompañado inicialmente por un aumento de la temperatura local que se resuelve en unos 15 días. Puede observarse un ligero y transitorio incremento de la temperatura (hasta 0.8°C) 24 horas después de la vacunación, que se resuelve dentro de los 4 días después de la vacunación. Posología: Administración Im.. Una dosis en cada gestación, administrada en un periodo de 12 - 3 semanas antes de la fecha esperada del parto. Alimentación de calostro: La protección de los terneros depende de la adecuada ingesta de calostro de las vacas vacunadas. Si los terneros no consiguen suficientes anticuerpos por calostro poco después de que nazcan, tendrán fallos de transferencia pasiva de anticuerpos. Es importante que todos los terneros reciban una cantidad suficiente de calostro del primer ordeño en las primeras seis horas después del parto. Se recomienda que se alimenten de al menos 3 litros de calostro dentro de las primeras 24 horas y esta cantidad equivale aproximadamente al 10% del peso de un becerro. Tiempo de espera Cero días. Conservar en la nevera (2 - 8°C). Proteger de la luz. No congelar. Formatos: 15 ml (5 dosis), 90 ml (30 dosis) y 450 ml (150 dosis) - Nº reg: 3301 ESP-Titular: FORTE Healthcare Ltd -Co Dublin (Irlanda) Medicamento sujeto a prescripción veterinaria. Administración bajo control o supervisión del veterinario

* Zuffa et al. 2019 Immune response and efficacy of a new calf Scour vaccine injected once during the last trimester of gestation.

** AUCOUTURIER J. et al. Adjuvants designed for veterinary and human vaccines. Vaccines, 19, 2001, 2666-2672.

VENDA DO LEITE

Agora mesmo entregan o leite das tres granxas a Leite Río de Galicia. A primeira das granxas en venderlle o leite a esta industria foi Reigada polo ano 2018 e despois foron unindo as outras dúas, pois segundo relata: “Cando compramos Chaín, estábanlle enviando a produción a Reny Picot e, cando adquirimos Xerlea, entregábanlla a Capsa. Esta debe ser a segunda campaña que lle vendemos todo á mesma industria”.

A ESTRATEXIA DE NEGOCIO

“A estratexia é moi simple: producir o máximo posible. Facerse grande para poder asumir os prezos que nos marca o mercado”, así admite José Carlos Vega o segredo do seu negocio.

“O volume de produción é moi importante. Eu podo dicir que teño agora mesmo uns custos de produción de 33 cts./litro. Con esta cifra é moi difícil que certas explotacións sobreviván. Pensar que unha granxa con 60 ou 70 vacas pode funcionar con estes gastos é unha aberración. Se alguén se conforma con 600 euros ao mes, entón si, pero ¿quen está disposto a estar dispoñible 24 horas, os 365 días do ano, toda unha vida, por 600 euros? Porque existen outras opcións...”, asevera.

Considera que este é un dos problemas do abandono continuo das explotacións e que “para que ese tipo de ganderías tivesen unha mellor calidade de vida e puidesen asumir os gastos fixos e os extraordinarios, porque a normativa vén esixindo continuamente melloras e requisitos que custan cartos, teríamos que falar de prezos do leite moi superiores, pero o mercado non o permite. A realidade é esa”.

Precisamente a súa estratexia de negocio, producir a grande escala, defender as grandes explotacións, está enriba da mesa das administracións desde o momento que barallan poñer límites ao número de animais por granxa, algo sobre o que mantén unha firme opinión: “Parece moi grande unha explotación de 1.000 vacas, pero a ninguén lle chama a atención que empresas da distribución cheguen a comercializar case o 50 % do leite vendido en España”.

VISIÓN DO SECTOR

De cara ao futuro visualiza un abandono “continuo e imparable” de explotacións. “Levamos moitos anos –alerta– afogando os sectores primarios, o sector lácteo, a agricultura, a gandería e corremos o perigo de chegar a un punto no que nos deamos

▶ “LEVAMOS MOITOS ANOS AFOGANDO OS SECTORES PRIMARIOS E CORREMOS O PERIGO DE CHEGAR A UN PUNTO NO QUE NOS DEAMOS CONTA DE QUE FOMOS DEMASIADO LONXE”

conta de que fomos demasiado lonxe e de que estamos sen sector primario. Atravesamos un momento no que o consumidor está un pouco soberbio, esixindo moitísima calidade a prezos de nada e eses dous requisitos non casan”.

Cre que “habería que facerlles reflexionar aos consumidores, alleos aos sistemas de produción, por que non recean gastar unha chea de cartos nun superteléfono e, en cambio, revisan canto lles custa unha costeletta ou reclaman se non están ben especificados os nomes e os apelidos de quen foi a costeletta... Temos con isto un pouco de certa hipocrísia ou de dobre moral”. ■